

Dvojka

nevréč

Cesta 2014

OBSAH

OBSAH	- 2 -
CITÁTY NA TÉMA CESTA	- 3 -
CESTA DO LONDÝNA	- 4 -
ROZHOVORY S UČITELI	- 7 -
MARTINA OPOVÁ	- 7 -
DANA DVOŘÁKOVÁ	- 8 -
VLADIMÍR ŠKARVADA	- 9 -
KATEŘINA TVRDÍKOVÁ	- 10 -
JANA LINHARTOVÁ	- 12 -
KŘÍŽOVKA	- 13 -
ŠKOLA V PŘÍRODĚ ANEB CESTA DO HOR	- 14 -
VÝŇATEK Z DENÍKU ŽÁKA Z	- 16 -
CESTA AUTOBUSEM	- 16 -
KOULÍK NAHÁČEM	- 18 -

Titulní stránku nakreslila Michaela Karešová, 9. B

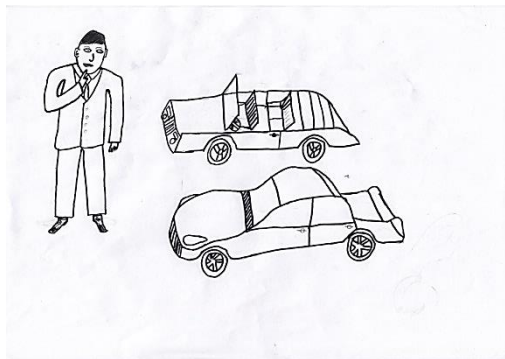
CITÁTY NA TÉMA CESTA

- Nejlepší cesta jak mít dobrý nápad, je mít hodně nápadů.
- Nejde o to nedělat žádné chyby, ale vždy se z nich poučit a pokračovat v cestě.
- Na začátku každé velké cesty bylo vždy potřeba udělat malý první krůček.
- Někteří Tě na Tvé cestě nebudou chápat, to ale není důvod, aby jsi zůstal stát na místě!
- Můžeš mít vydlážděnou cestu. Můžou ti před nohama zametat prach. Ale když nepřekonáš vlastní strach a nepřekročíš vlastní stín, tak k cíli nikdy nedojdeš.
- Ať je cesta jakákoliv, s přítelem dosáhneš jejího konce snáze.
- Nechoď tam, kam vede cesta. Radši jdi tam, kde žádná cesta není a zanechej tam stopu.
- Někdy je nutné jít dlouho po nesprávné cestě, abychom se mohli správně a rychle vrátit.
- V životě si můžete vybrat jednu ze dvou cest: Buď budete napodobovat jiné, nebo si vytvoříte vlastní budoucnost.
- Láska je cesta, jež vede k životnímu cíli. Rozum je jen průvodce.
- Zajít daleko je možné jen tehdy, nevíme-li, kam vede cesta.
- Někdo musí vyzkoušet, kudy cesta nevede.

Aneta Hoznauerová, 9. B

CESTA DO LONDÝNA

Určitě každý ví, co znamená, když se řekne Londýn. Ale možná někdo neví, jak se v Londýně žije. Již před zájezdem s naší školou jsem hlavní město Británie navštívil, proto jsem se letos tolik nesoustředil na památky, ale hlavně na lidi, kteří tu žijí. Docela mě zaujal jejich životní styl a myslím, že by se vám taky líbil. Představte si, že pracujete v City (ekonomické centrum Londýna).

nakreslil Otakar Racek, 9. B

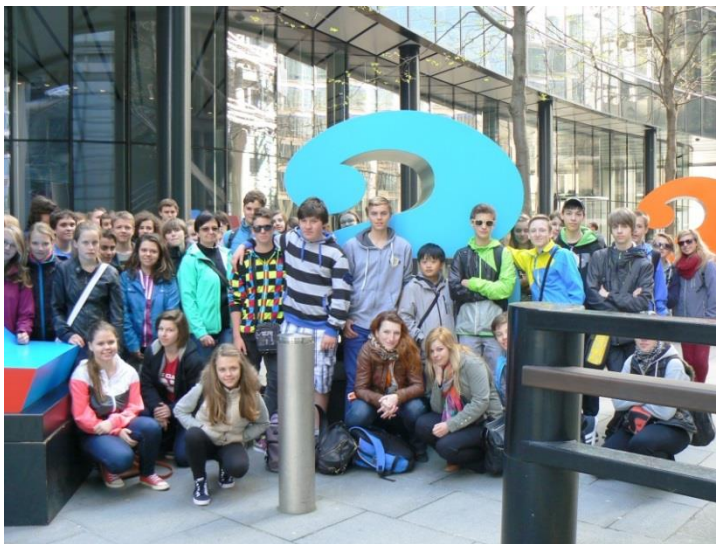
Ráno si obléknete sáčko, otevřete garáž, kde se rozhodujete, zda si vzít Jaguara, Rolls Royce či skládací kolo a vyjedete do centra. Vezmete to přes kavárnu Starbucks, kde si koupíte kafe a něco malého k snídani a pak do práce. Oběd strávíte v luxusním fastfoodu, vytáhnete macbook a předstíráte, že pracujete. Pak zase do práce, makání do večera a z jobu do nějaké typické anglické hospody, kde si dáte jednoho Jacka nebo pivo a pak domů. A ještě se stihnete celý den usmívat. No je to parádní život. :) Umím si však představit, že realita je

Dvojka

---

o poznání drsnější. Nicméně obdivuji Londýňany za to, jaký optimismus z nich neustále číší.

Michael Coubal, 8. B

Dvojka

Anglie - nacestované km - 08.04. - 12.04.2014			
		míle	km
1. den	metro	0,5	0,81
	Docklands	0,5	0,81
	metro	0,5	0,81
	metro	0,8	1,29
	Tower - Tower Bridge - Belfast	1,0	1,61
	Greenwich (busstop - Cutty Sark)	1,4	2,25
	Belfast - metro	1,4	2,25
	Tower	1,5	2,42
	City (St. Paul's - okolo - Tower)	1,9	3,06
		CELKEM:	
2. den	studia WB	1,5	2,42
	Stonehenge	1,0	1,61
		CELKEM:	4,03
3. den	Muzeum Madame Tussauds	1,5	2,42
	metro	0,7	1,13
	Green Park - Mall - Trafalgar Sq. - Covent Grd. - Piccadilly Cr.	2,2	3,54
	Piccadilly Cr. - Chinatown - London Eye	1,3	2,09
	London Eye	0,3	0,48
	London Eye - Big Ben - Whitehall - Victoria Emb.	1,0	1,61
		CELKEM:	11,27
BUS:	Kolín - Eurotunnel		1174,00
	Eurotunnel - Greenwich	61,5	99,02
	Greenwich - hotel	30,5	49,11
	Hotel - studia	56,7	91,29
	Studia - Stonehenge	89,0	143,29
	Stonehenge - hotel	96,9	156,01
	Hotel - Madame Tussauds	57,1	91,93
	Hyde Park - Eurotunnel	72,4	116,56
	Eurotunnel - Kolín		1174,00
		CELKEM BUS:	

ROZHOVORY S UČITELI

Martina Opová

Je pro Vás těžší se s dětmi v první třídě spřátelit, nebo se s nimi rozloučit, když je posíláte po jejich dlouhé cestě dál?

Asi rozloučit.

Povězte nám, jak to vlastně chodí? Musíte si na začátku nechat přirůst prvňáčky k srdci, abyste je líp poznala, nebo je lepší si od nich držet odstup, aby loučení nebylo tak těžké?

Ne, určitě to první!

Tak trošku navážeme na předešlou otázku. Je těžké si děti k srdci tolik nepřipustit? (Přeci jen jsou to malá rozníká stvoření :-))

Ano, je to těžké.

Jelikož jsou malé děti dost čilé, musíte s nimi spotřebovat hodně své energie. Co Vás posílí (nabije) a pošle dál, když už opravdu nemůžete?

Procházky se psem.

Na závěr tak trošku klasika.. Těšíte se na svou novou třídu?

Ale jo.

Dana Dvořáková

Je pro Vás těžší se s dětmi v první třídě spřátelit, nebo se s nimi rozloučit, když je posíláte po jejich dlouhé cestě dál?

Oboje je těžké.

Povězte nám, jak to vlastně chodí? Musíte si na začátku nechat přirůst prvňáčky k srdci, abyste je líp poznala, nebo je lepší si k nim držet "odstup", aby loučení nebylo tak těžké?

No já si určitě pouštím děti k srdci. Mám je ráda. Odstup je minimální.

Tak trošku navážeme na předešlou otázku. Je těžké si děti k srdci tolik nepřipustit? (Přeci jen jsou to malá rozmilá stvoření:-))

Pro mě jo.

Jelikož jsou malé děti dost čilé, musíte s nimi spotřebovat hodně své energie. Co Vás posílí (nabije) a pošle dál, když už opravdu nemůžete?

Hodně mě posílí, když třída "vyšlapuje", ne jenom posílí, ale i těší.. Ale jinak je nejlepší lék čokoláda!

Na závěr tak trošku klasika.. Těšíte se na svou novou třídu?

Mám novou třídu, prvňáčky. Těšila jsem se na ně a těžko jsem se loučila s pátáky.

Vladimír Škarvada

Je pro Vás těžší se s dětmi v šesté třídě poznat, nebo se s nimi v deváté třídě rozloučit?

To snad není problém se rozloučit. "Budu brečet jako želva!"

V jaké třídě se podle Vás z dítěte stává "přemýšlejší" člověk? Je tento posun na základní škole vůbec možný posoudit?

Asi až v devítce.

Uděláte si na žáka svůj vlastní obrázek nebo se přikláníte k názorům minulých učitelů?

Vždycky jedině svůj vlastní obrázek!

Kde se uklidníte po výbuchu pubertáckých názorů?

Já hned bouchnu a pak je klid.

Preferujete team building (stmelování kolektivu mimo školu) se svými žáky?

Ano, v rámci nějakých školních projektů nebo třeba jednodenní hory.

Kateřina Tvrđıkov

Myslíte si, že nastávající generace budou stejně nadšen pro sport, jako do teď?

Myslím si, že ano. Nabídka sportovních organizací, svazů, klubů atd. je v současné době opravdu široká. A kdo nevyhledává kolektivní sporty, má příležitost zajít do fitka. Fitnesscentra dnes přicházejí neustále s nějakými novinkami jako je třeba piloxing, fly jóga, pum fx a další. Každý má tedy možnost vybrat si sport opravdu „na míru“. Myslím, že ani do budoucna se na tom nic nezmění a zájem o sport poroste.

I když jste velice mladá, zajímalo by mě.. Co vám v životě dal sport? A proč jste se dala zrovna na učení tělocviku na základní škole? Byl to životní plán?

Já jsem byla ke sportu veden od malička. S rodinou jsme jezdili každoročně na vodu, brusle, kolo nebo lyže. Na základce i gymplu pak byly další příležitosti sportovat a sport mě zkrátka baví, neuvěřitelně si u toho vyčistím hlavu (a to teď nemyslím dready- to prostě nevyčistíš), prostě tak aktivně odpočívám. Navíc kolem sportu vždycky bylo a je spousta skvělých lidí. Takže co mi dal sport? Spoustu přátel, náplň volného času a fyzickou

Když se pak na gymplu podvaly přihlášky na VŠ, tak jsem si řekla, proč nespojit příjemné s užitným a šla studovat pedak v Liberci, konkrétně tělocvik a němčinu, obcanku. Nemyslím si, že by to byl nějaký můj životní plán, spíš jsem věděla, co v životě dělat určitě nechci- sedět zavřen v kanceláři a trávit půl dne sezením u počítače. Potřebuju být ve styku s lidmi, baví mě sport a umět minimálně jeden cizí jazyk už je dnes nezbytnost. Když se to spojí, není zase tolik možností, čím by se dalo slušně užit.

Myslíte si názoru, že i z naprostého antitalentu na sport se dá "vycvičit" velice šikovný člověk?

Tak ve vrcholovém sportu bez notné dávky talentu zřejmě nikdo neuspěje. Pokud se ale jedná o rekreační nebo závodní sport na nižší úrovni, tak ze zkušenosti vím, že nadání je jen jedna z částí, důležitá je vůle, odhodlání a chuť na sobě pracovat. Když se podívám např. na florbalový tým, ve kterém hraji, tak tam máme skvělé hráčky, které se s hokejkou v ruce zřejmě narodily, ale třeba i holky, kterým trvalo mnohem déle se s hokejkou naučit. Musely makat o to víc, ale a přece se povedlo. Rozhodně s každým jde pracovat, ale musí chtít a mít tu vůli.

Chtěla byste, aby vaše budoucí životní cesta pokračovala i nadále učením tělocviku na základní škole?

Samozřejmě vidím i případné další alternativy, ale jako tělocvikářka jsem nesmírně spokojená, takže pokud to půjde, tak určitě ano.

Jana Linhartová

Je pro vás těžší se s dětmi v šesté třídě poznat nebo se s nimi v deváté třídě rozloučit?

Do této doby jsem měla dvě třídy a v obou případech pro mne bylo těžší se rozloučit.

V jaké třídě se podle vás z dítěte stává "přemýšlející" člověk? Je tento posun na základní škole vůbec možný posoudit?

Každé dítě se rodí s touhou poznávat. Velký zlom nastává okolo 3. roku s otázkou "proč?" Tedy přemýšlí již před ZŠ.

Uděláte si na žáka svůj vlastní obrázek nebo se přikláníte k názorům minulých učitelů?

Vždy si dělám o lidech svůj názor.

Kde se uklidníte po výbuchu pubertáckých názorů?

Kdekoliv.

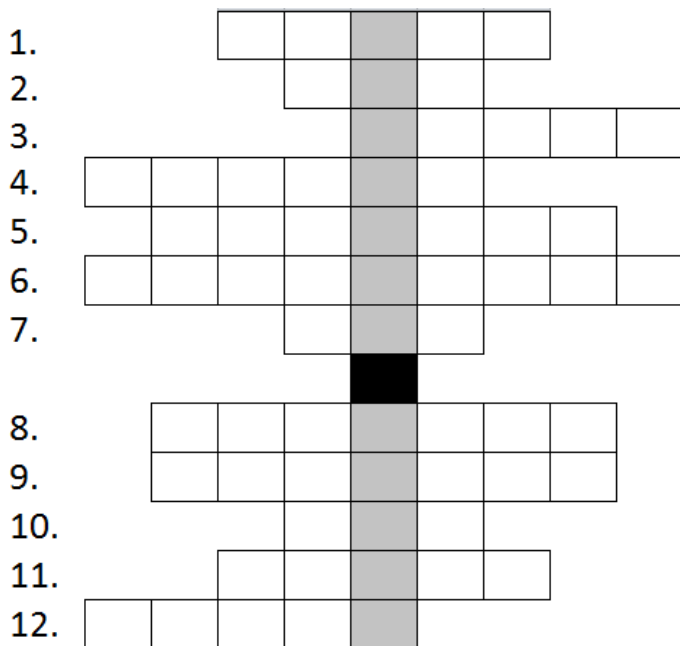
Preferujete Team Building (stmelování kolektivu mimo školu) se svými žáky?

Preferuji mimoškolní aktivity, ale i ve škole to musí fungovat.

Aneta Hoznauerová, Michaela Karešová, 9. B

KŘÍŽOVKA

1. Opak plusu
2. Král zvířat
3. Drahý kov
4. Co má ručičky, ale nemá nožičky?
5. Vymyšlený příběh
6. 2000 metrů jsou 2 _____ (Doplňte)
7. Na louce roste vlčí ____ (Doplňte)
8. A, B, C, D, E, F, G, H, ..., X, Y, Z
9. Muzeum obrazů
10. Spojené státy americké
11. Středověký bojovník
12. Základní, střední a vysoká _____ (Doplňte)

Tomáš Vladyka, 9. B

ŠKOLA V PŘÍRODĚ ANEB CESTA DO HOR

Těším se na školu v přírodě. Odjždíme 8. 6. a přijždíme 13. 6. Jedeme do Juniorhotelu Roxana v Rokytnici nad Jizerou. Chtěl bych, abychom chodili do lesa a navštívili nějakou tu hospodu. Budu snad chodit stavět domečky.

Rád bych, abychom se podívali do Harrachova.

Neděle

Přijeli jsme do Roxany. Pak jsme šli na oběd, který byl dobrý. Vybálili jsme si a šli se vykoupat. Usušili jsme se a šli jsme na procházku. Pak jsme se vrátili a osprchovali se a šli spát.

Pondělí

Dnes jsme se vzbudili v 7.00 a museli jsme rychle uklízet. Pak jsme šli na snídani a tam byl švédský stůl a byla tam samá dobrá jídla. Po snídani jsme se šli učit do vinárny. Pak jsme šli na svačinu a pak se zase učit. Potom jsme se šli osvěžit do bazénu.

Úterý

Dnes ráno nás vzbudili „Pražáci“. Brzo potom jsme šli na dobrou snídani a pak jsme hráli volejbal a softbal. Potom jsme šli na oběd. po obědě jsme se učili a pak jsme se při dešti koupali.

Středa

Dnes jsme se vzbudili v 6.10 a šli jsme na snídani. Po snídani jsme šli do města nakoupit si pití a nanuky. Po procházce jsme šli číst Hobita.

Dvojka

Čtvrtek

Dnes jsme se vzbudili v 6.30 a po snídani jsme jeli do sklárny v Harrachově. Bylo to tam super, ale bylo tam velké horko. Skláři tam vyráběli sklenice. Pak nás paní průvodce vzala do brusírny. Pak jsme se šli podívat na turbínu, která pohání všechny kotouče v brusárně. Pak jsme šli nakoupit. Bylo to tam moc super.

Pátek

Dnes odjíždíme. Je to smutné, ale je to tak. Ahoj.

Daniel Kotil, 5. B

nakreslil Jáchym Arnet, 5. B

VÝŇATEK Z DENÍKU ŽÁKA Z

Cesta autobusem

Asi každý z nás už jel někdy MHD a neměl z toho příjemný zážitek. Tady je ukázka toho, co se vám může ještě přihodit.

Bude mi to asi navždy záhadou, ale při cestě se mi pokaždé stane nějaká vypečená chuťovka. Ať už jde o nedodržování jízdního řádu, kdy autobus vůbec nepřijede nebo o přehlédnutí mého mávání na zastávce na znamení či třeba o neohleduplného řidiče, který zapomněl zavřít boční dveře a já v zatáčce málem vypadnu z přeplněného autobusu.

Je jedno, jestli máte kouponovou místenku. Může se vám taky totiž stát, že zvesela dorazíte na autobus, předejdete celou frontu lidí, kteří čekají, jestli nepřijde nějaký vlastník rezervace a tím se jim uvolní místo, vítězoslavně nakráčíte do autobusu, posadíte se na své sedadlo k okýnku (protože to jsou nejlepší místa) a po celé téhle komedii přijde dvěstěkilový postarší pán, váš spolusedící, a vaše nálada rázem spadne na bod mrazu.

Celou cestu se pak jen modlíte, abyste neupadli do bezvědomí z "omamné" vůně jeho těla. Počítáte každou sekundu do příjezdu domů a po vyběhnutí z autobusu jste vděční i za znečištěný vzduch ve městě.

Když nemáte místenku, je to podobné. Přijdete na zastávku deset nebo patnáct minut předem v domnění, že budete stát hned na začátku fronty, ale k velkému štěstí dorazíte mezi posledními. Vystojíte si tedy nekonečnou frontu na přímém slunci, abyste po nástupu do autobusu zjistili, že jsou všechna místa na sezení obsazená

Dvojka

---

a můžete být rádi, že vůbec jedete. Nemáte čas uklidit si věci do tašky, abyste měli prázdné ruce, protože zezadu se na vás již lepší dav nedočkavců, kteří vypadají, že se nemůžou celý den dočkat, až vás namačkají do autobusu. S plnými rukama se tedy derete uličkou, svými taškami srážíte všechny v okolí, na každém kroku se omlouváte a potí se vám snad i uši z toho trapného pocitu, že na vás civí celý autobus. Až najdete místo na stání uprostřed autobusu, s oddechem si položíte tašky na zem a autobus vyjíždí. Najednou ale přichází ono štěstí, když začnete pozorovat, že asi 80 % lidí kolem vás nezná slovo deodorant, voňavka či snad čisté ponožky. Zbýlých 20 % nenapadne, že autobus má okénka, kterými se dá větrat. S předtuchou pohodlné jízdy se křečovitě chytete tyče a po příjezdu se cítíte zmoženi jako z posilovny. Cestování autobusem je hodně náročné.

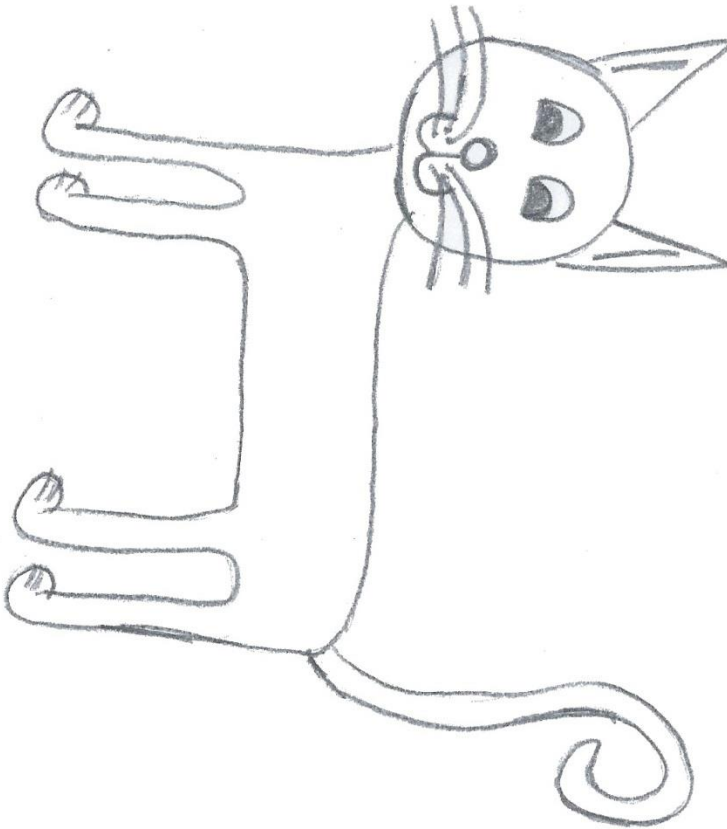
Michaela Veselá, 8. B

KOULÍK NAHÁČEM

Našemu Koulíčkovi už je rok a čtvrt. Jak už víte z předchozích čísel našeho časopisu, jméno kocour dostal, protože má dlouhou srst po svojí mámě. Teď už bych vlastně měla napsat měl.

Přesto, že už je kocouří dorostenec, tak se stále ještě neumí o své dlouhé chlupy pořádně postarat, rozčesat si je a zůstávat načechráný tak, jako jeho máma a teta (celkem totiž máme dvě kočky a dva kocoury). Jelikož letos byla zima bez sněhu, nepomohl si ani vyválením v něm, aby si kožich vyčistil a pořádně rozčesal. Přesto, že na venek stále vypadal jako chlupatá koule, po zimě jsme zjistili, že má kožich zcela zamotaný. Vzali jsme ho domů a ve vaně jsme mu zkusili kožich rozmělnit a rozčesat, ale zjistili jsme, že je situace ještě daleko horší. Úplně u kůže měl plstnaté dredy. Asi pubertální revolta. Viděli jsme, že bez strojku to nepůjde. Poprosili jsme naší sousedku, která se zabývá stříháním psů, aby Koulíčkovi pomohla. Trvalo to hodinu, celkem držel. Je z něj sice naháč, ale pořád mám našeho malého tygríka stejně ráda.

Zuzana Zapletalová, Judita Hájková, 5. B

Nakreslila Kamila Zahajská, 5. B

*Závěrečnou stránku nakreslily Zuzana Zapletalová
a Judita Hájková, 5. B*

1. den

2. den večer

Rozhovor
o
víceletném gymnáziu

